

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

90 D. Petrus quomodo successorem sibi constiuerit Clementem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

spicitur quantum referat an liberè prorsus ec-
clesiastica beneficia resignentur an verò pactio-
nibus interuenientibus. nam legem dicere be-
neficiorum resignationibus. i. spiritualibus a-
ctionibus, est improbum; sed Episcopo quem-
piam nudè tantum commendari per ipsum re-
signantem, nihil habet improbitatis. conditio
nempe seu lex inducit simoniam, iuxta Glossa-
graphum atque DD. in c. cum pridem. & in c.
pactiones. vlt. s. de pact. at sola nudaque com-
mendatio, nihil minus. qua in re satis cordatè
distinguenta iudicium Couarruiæ dicto lib.
1. variar. Resolut. c. 5. nu. 4. & 5. vehementer
desidero; Duareni palpitatione non fero, dum
discrimè inter hæc duo rerum genera tam cla-
rum & euidens vel nõ perspicit vel se non per-
picere simulat potiùs, dicto lib. 8. c. 2. quo-
modo beneficium eiurandum sit. Nam quod
attinet ad exempla quorùdam priscorum per
Duarenum allata qui certos successores in Epi-
scopatum sibi designauerint, ea nihil habent
cum beneficiorum resignationibus istis in fa-
uorem, commune; quandoquidem designa-
tiones illæ nihil aliud quàm commendationis
instar erant, non autem vel pactionis vel con-
ditionis & legis; vt apud Gratianum 8. q. 1. ple-
nè est videre. quod pro nostra communi que
fuit sententia. ne Diui quidem Petri, succes-
sorem sibi Clementem designantis, nominatio
mox ab ipsius Petri morte sortiebatur effectum,
sed post alios demum duos intermedios, Li-
tium videlicet atque Cletum, qui multis annis
d ij ponti-

88

Conditio seu
lex inducit
Simoniam.

89

Designatio
successoris in
dignitatem
quatenus ex-
cusatur; de
qua pluscu-
lum diceba-
tur in proce-
mo sub si-
nem. 5.

90

D. Petrus
quomodo suc-
cessorem sibi
constituerit
Clementem.

pontificatum gesserunt : ne quasi priuatæ suc-
 cessionis cuiusdam vel minima relinqueretur
 imago posteris. Author est præter alios pluri-
 mos Antiquitatum ecclesiasticarum scriptores
 ipse D. Hieronymus in vita scriptorum eccle-
 siasticorum à se conscripta, Clementem fuisse
 quartum ab Apostolo Petro Pontificem Ro-
 manum; siquidem secundus, inquit, Linus fuit,
 & tertius Cletus; tametsi plerique Latinorum
 secundum post Petrum Apostolū putent fuisse
 Clementem. sic ibi D. Hieronymus. addit Pla-
 tina sub finem vitæ D. Petri, Linum & Cleum
 à Clemente per modestiam fuisse coactos ante
 se munus Pontificatus obire, ne posteris hæc
 principatus ambitio perniciosi exempli habe-
 retur; cum tamen Petrus eidem quasi ex testa-
 mento locum successionis tradidisset. vt sum-
 mo perè demirandum sit, vel Couarruuiam vel
 Duarenum vel alios homines ullos inueniri
 potuisse qui scrupulos ex resignationibus istis
 in fauorem nullos omninò sentirent; in quo-
 rum tamè numero magis equidem demor re-
 periri quoque Staphileum in tractatu suo de
 literis gratiæ & iustitiæ part. 1. tit. de variis mo-
 dis vacationis. §. posset tamen probabiliter
 dici. fol. 66. pag. versa editionis Veneræ. Ca-
 terum, quæstionis est perelegantis & perdiffi-
 cilis, an conditionalis hæc vel in fauorem re-
 signatio facta corā ordinario, sit omninò nul-
 la, sic videlicet vt ne resignanti quidem noceat
 sed beneficium suum perinde retineat quasi
 non resignasset; an verò resignatio quidem
 valeat

91
 Quæstio de
 viribus &
 effectu Resi-
 gnationis in
 fauorem.